

L'autor Ramon Folch i Camarasa publica un volum en clau d'humor sobre "l'art de sobreviure de dos en dos"

La vida en parella i l'Estatut

Eva Piquer
PALAU-SOLITÀ I PLEGAMANS

"Una de les meves frustracions és no haver aconseguit que, a les enciclopèdies, Josep Maria Folch i Torres consti com a pare de Ramon Folch i Camarasa", explica un autor que, malgrat haver publicat prop de mig centenar de llibres, continua constant a les enciclopèdies i a les solapes com a novè fill del popular escriptor Josep Maria Folch i Torres.

L'últim llibre que ha vist la llum de Folch i Camarasa (Barcelona, 1926) és *Manual de la perfecta parella mediocre o l'art de sobreviure de dos en dos*, un volum editat per Premsa d'Osona i guardonat amb el premi d'humor i sàtira Jaume Maspons i Safont, que aborda amb to jocós les relacions de parella. El títol al·ludeix a un llibre anterior de l'escriptor, *Manual del perfecte escriptor mediocre*, una obra de culte que hauria de ser de lectura obligatòria per a qualsevol aspi-

rant a ingressar en el món editorial.

"M'agrada treure un llibre de tant en tant, per donar un susto als qui confien que ja sigui mort i enterrat —declara Ramon Folch des del castell de Plegamans que acull la Fundació Folch i Torres—. Hi ha persones que s'estranyen que jo encara sigui viu, perquè recorden fins i tot haver anat al meu enterrament".

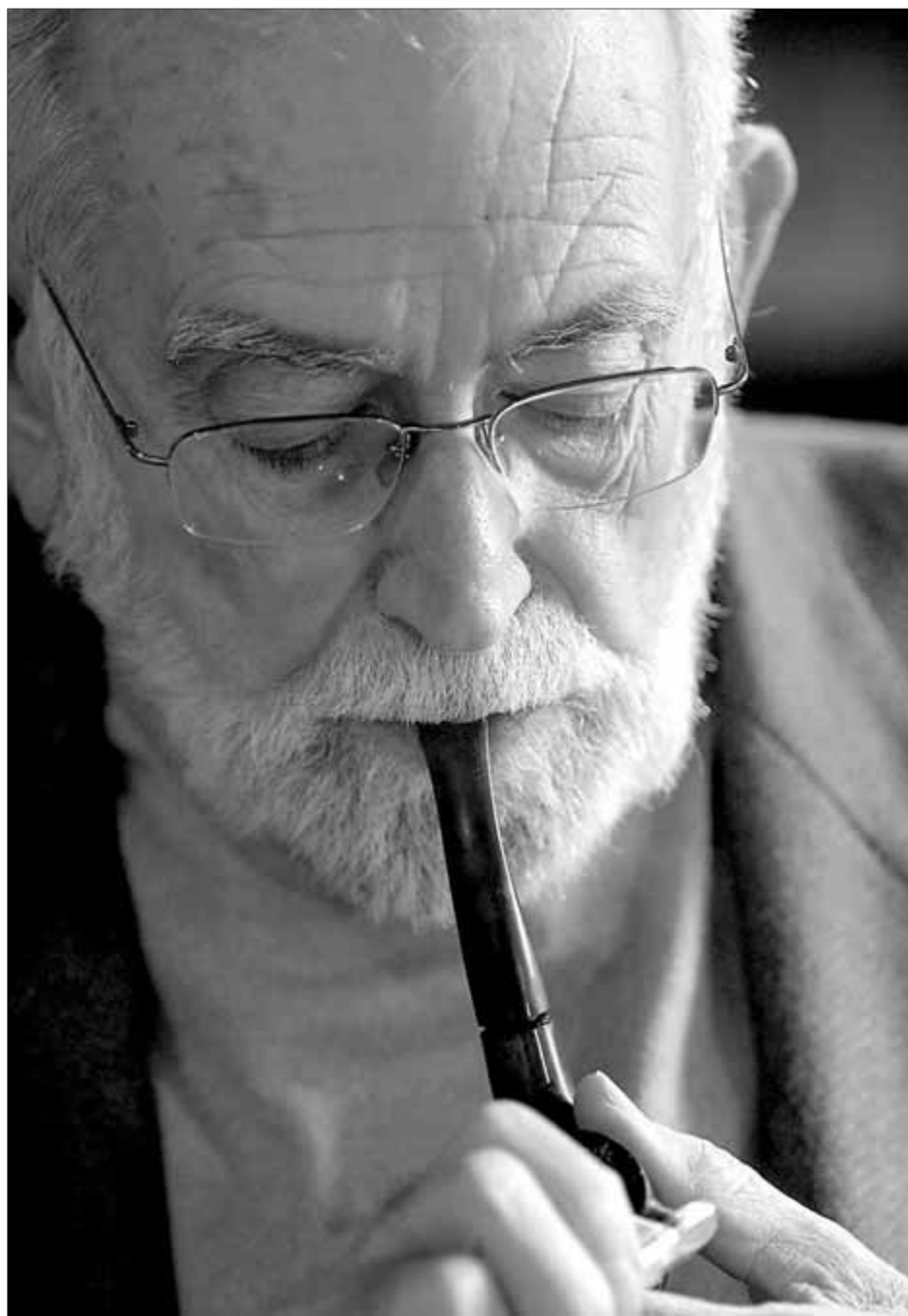
Libres inèdits

Folch ja no escriu ("estic molt fora d'òrbita de la vida social i queden pocs lectors meus"), però té llibres inèdits que li permetran anar espantant aquells que el donen per mort, a mesura que vagin trobant editor. "Tinc una novel·la que aspira a sortir en el llibre Guinness dels rècords com a novel·la més presentada a premis i mai premiada. Va quedar finalista del Prudenci Bertrana el 2001, l'any que el va guanyar el Villatoro. El jurat va recomanar que es publicués i jo vaig estar pendent del telèfon,

però res". Parodiant una actitud massa típica dins el gremi, lamenta: "Hi ha una conxorxa en contra meua, cada vegada que em presento a un premi hi ha algun escriptor que decideix presentar-hi una obra molt millor i, esclar, guanya ell. Molts escriptors catalans són millors que jo, però això no vol dir que siguin bons".

La novel·la encara inèdita és "estranyíssima" i té com a origen la investigació sobre la mort del seu germà Jordi durant la Guerra Civil. "Jo volia saber la veritat. M'han arribat a dir que va morir cridant *Viva Cris-to Rey*, però això és impossible perquè no era ni monàrquic ni castellà. També hi ha qui m'assegura haver vist el meu pare a les premons de Franco, tot i que no hi va ser mai".

Costa arrencar a Folch i Camarasa alguna frase sense broma inclosa. "Només parlo seriosament amb la meua dona", confessa. Casat i pare de sis fills ("curiosament, els mateixos sis fills que té la

Ramon Folch i Camarasa vol convertir el seu últim llibre en una obra de teatre ■ CRISTINA FORÉS

"Molts escriptors catalans són millors que jo, però això no vol dir que siguin bons"

meua dona"), considera que això de conviure amb la persona estimada "és una mica com l'Estatut, que per posar-se d'acord ha d'afluixar l'un o l'altre".

Les parelles mediocres són majoria? "Tots som prou mediocres, ja és molt que no siguem una mala parella i que no deixem de ser parella". Encara que el llibre l'havia escrit fa uns quants anys, retrata situacions perfectament aplicables avui a parelles de totes les edats. Ara s'està plantejant convertir-lo en obra de teatre.

"Els sis dels nou germans que vam quedar vius després de la guerra ens vam casar per ordre cronològic, i ens estem morint també per ordre cronològic. Ja només en quedem tres. Jo ho tinc bastant bé, perquè hauria de ser l'últim a morir-me, però en canvi acumulo tots els vicis: sóc home, fumador i escriptor. Diu que als que tenim la Creu de Sant Jordi la Generalitat ens paga una esquila als diaris, però abans t'ho has de guanyar: t'has de morir". ■

J.M. Quintana novel·la la Maó britànica

'Els Nikolaidis' narra la història d'una família grega que s'instal·la a Menorca

Teresa Vallbona
BARCELONA

El jurista menorquí Josep M. Quintana (Alaior, 1950) ha publicat *Els Nikolaidis* (Proa), un llibre que narra la història d'una família de

comerciants grecs que s'instal·la a Menorca al segle XVIII. El matrimoni entre el jove grec Iorgos, de la família Nikolaidis, i una italiana d'origen grec, desencadena l'entramat familiar. La parella viatja de Grècia a Maó en busca de l'èxit econòmic, social i polític. Els protagonistes es troben una Menorca sota domini anglès que concedia privilegis als qui s'hi instal·laven voluntària-

ment, un indret de vocació europea i cosmopolita.

Isidor Cònsul, director d'Edicions Proa, explica que "allò que aporta de nou la novel·la és el tractament del món del negoci".

Pirates legals

Al llarg de dues generacions, els Nikolaidis travessen tota la Mediterrània amb els seus vaixells. Són pirates i comerciants le-

gals, creen empreses, són banquers i acaben ficats en política, quan el fill de Iorgos, en Jordi, es fa líder del partit liberal de Menorca. La família aconsegueix penetrar en una burgesia comercial cada cop més poderosa. L'escriptor volia que el lector s'adonés del que era el món econòmic de l'època, i ho fa possible gràcies als seus coneixements jurídics.

Amb un context històric rigorós, fruit d'una llarga investigació, i uns personatges de ficció, la novel·la narra "el triomf d'una família", explica Quintana, i afegeix que "a l'últim Nikolaidis li succeeixen coses que no s'espera. No sempre es pot preveure tot".

"És una novel·la sobre el segle XVIII, sobre l'illa de Menorca, sobre la ciutat de Maó, sobre la família Niko-

laidis i sobre el personatge Iorgos", comenta Àlex Sussanna, director de la Fundació Caixa Catalunya i amic de l'escriptor, i explica que "la novel·la es pot llegir des de molts punts de vista".

Josep Maria Quintana és autor de diversos llibres sobre Menorca, i d'un assaig sobre el pensament de l'arquitecte i urbanista Nicolau Maria Rubió i Tudurí. ■